

FÁBIÁN Sándor (Aknasugatag):

A magyar nyelvről

Sok írás foglalkozik a magyarság pusztulásának okaival, és a legtöbb helyen az okokat Trianonban látják. Szerintem az okok sokkal régebbi keletűek. A magyarság pusztulása a ragozó nyelvet beszélő népek pusztulásával van kapcsolatban. A ragozó nyelvek a ragok révén egy precíz kommunikációt tettek lehetővé. Ez nagyon fontos volt a tudás átadásában abban az időben, amikor a népsűrűség csekélyisége még nem tette lehetővé a szakosodást. Ahhoz, hogy az alkotás létre tudjon jönni, az alkotónak ismernie kellett az alkotás minden fázisát. Ennek a tudáshalmaznak az átadásához a nyelvnek tökéletesnek kellett lennie. Az évezredek folyamán a ragozó nyelvet beszélő népekben a kommunikáció tökéletessége olyan géneket termelt ki, amik öröklődés folytán nagyfokú alkotó képességet tett lehetővé a leszármazottaik számára.

A legendás Nimród is ezek közé tartozott és a legenda szerint városokat épített. Az istenek megijedtek, amikor egy hatalmas tornyot kezdett építeni, és ekkor összezavarták a nyelvet ezt megakadályozandó. Kik voltak ezek az istenek, és mitől féltek? Mivel a legenda a Bibliában van leírva, ugyanitt kell keresni a feleletet a kérdésre. Az isten (a főisten) egy kegyetlen, hatalomféltékeny zsarnok. Ez nem más, mint a flektáló nyelvet beszélő hódító népek teljhatalmú ura, a birodalom császára. A császárok, fáraók az istenek leszármazottainak vallották magukat. Valóban ilyen hús-vér istenektől származtak. Ezek a hús-vér istenek mindig is a hatalmukat féltették. Tehát Nimród idejében már léteztek birodalmak és ezeknek voltak isten-császáraik. A császár hatalma az alattvalóik sokaságában rejlik. Ezért az uralkodók mindent megtettek hogy a népeiket fölszaporítsák. A nyelvek összezavarása, amit a legenda tudtul ad, valójában a népek összekeverését jelenti. Az Isten-császár számára fontosabb volt a népek összekeverése és fölszaporítása, mint az alkotó építés.

A népsűrűség növekedésével lehetőség nyílt arra, hogy az alkotók különböző munkafázisokra szakosodjanak. Az összekevert nép kétféle elemet tartalmaz. Egyik része a munkafázisok végrehajtói, akik idővel szolgálkává, rabszolgálkává váltak, másik része a munka megszervezői, akik vezetőkké, urakká lettek. Így alakult át a mellérendelő társadalom fölrendelő társadalommá. Ugyanekkor csúcsosodott ki az uralkodó rétegben a hierarchia. Az uralkodó réteg legfőbb tulajdonsága a szervezésre való hajlam. Manapság is ez a kétféle embertípus létezik: a szervező hajlamú (politikus, munkaadó), ez az uralkodó réteg, és a munkavállaló, az alkotó szolgareteg. Amint már említettem, a szervező rétegben megvan a hierarchia, amit részben ráerőltetett a szolga rétegre is. A szolga réteg hierarchiája csúcán a legjobb szakemberek és tudósok állnak. Miután a munkára vagy hódító hadjáratra szánt tömeg jól meg van szervezve, a feladat végrehajtásához már nincs szükség sok nyelvi ismeretet igénylő magyarázatokra, hanem csak rövid utasításokra.

Ebben a légkörben az évezredek folyamán a precíz ragozó nyelvek lassan átalakultak az igénytelen flektáló nyelvekké. Megjegyzendő, hogy idővel a flektáló nyelveket is kimunkálták az uralkodó réteg ízlése szerint, de ennek a tökéletes elsajátítása már csak az uralkodó réteg csúcán állók számára volt elérhető, ezért az alsó néprétegek szellemileg visszafejlődtek. Ez viszont megkönnyítette a felettük uralkodók dolgát. Nem ilyen könnyű volt a dolguk az uralkodóknak a ragozó nyelvet beszélő népek fölötti uralommal. Ezért ezek lettek a birodalmak elsőszámú ellenségei. Így a ragozó népek élettere egyre zsugorodott. Ezeknek az utolsó maradéka a Kárpát-medencében van.

Az elmondottakból következik, hogy a ragozó nyelvet beszélő népek nem voltak hódító hajlamúak. Itt minimális volt a hierarchia és központosítás. A kis városállamok is csak a hódító

népek ellen való védekezés miatt alakultak ki. Ezek persze nem bizonyultak elég erőseknek ahhoz, hogy ne morzsolódtak volna fel a hierarchiára beállított népek támadásai alatt. A Kárpátok koszorúja egy relatív védelmet nyújtott az itt élő ragozó nyelvet beszélő népnek, de a folyamatos honfoglalások, amelyek már jó kétezer éve tartanak, lassan a pusztulás szélére sodorták ezeket is.

A hamis történelem úgy állítja be a honfoglalást, vagy honfoglalásokat, mint ha azt a magyarok, (a ragozó nyelvet beszélő népek) hajtották volna végre. Pedig ezek mindig idegen vérék, nyelvűek és fajúak voltak, akik idővel elsajátították a nyelvet, de ahogy mondani szokás „a farkas megváltoztatja a szőre színét, de a szokását nem”. Ez az idegen uralkodó elem mindig tálcán szolgálta fel a Kárpát-medence gazdagságát a megbízóinak. Ezek a megbízók mikor keleti, mikor nyugati impériumok vezetői voltak.

Az impériumok számára elsősorban nem is a Kárpát-medence kincsei a legfontosabbak, habár ebből van jócskán (jó termőföld, altalaj kincsek, termál- és folyó vizek), de a legnagyobb kincs, amit évszázadok óta visznek kifelé, az az emberi anyag. Ezt csinálták a rómaiak, a törökök, a Habsburgok, a szovjetek, amerikaiak, és most Európa. Magyarország szuverenitását azért akadályozták tűzzel-vassal évszázadokon keresztül a környező impériumok, hogy ne legyenek ettől a humán erőforrástól, ami az utolsó ragozó nyelvet beszélő népek leszármazottai.

Mitől is értékes ez az emberi „anyag”? Ez abból kifolyólag értékes, hogy nagyon alkotóképes és jól manipulálható. A flektáló nyelvet beszélő hódító népek génjében benne van a szervezőkészség és az uralkodásra való hajlam, azonban hiányzik, vagy csekélyebb mértékben van meg az alkotási hajlam. A ragozó nyelvet beszélő nép a méhekhez hasonló. Szorgalmas, alkotókész, az uralkodókkal és kizsákmányolókkal szemben kompromisszum-kész és csak végső esetben, amikor már végveszélyben érzi magát, lázad fel a kizsákmányolói ellen.

Véleményem szerint ez a méhekhez hasonlatos alkotó réteg, amely a ragozó nyelvűekből származik, tartja fenn a mostani civilizációt. A folyamatos kizsákmányolás és keveredés miatt a ragozó nyelvet beszélő réteg lassan a kihalás szélére sodródik. Ezek kihalása úgy, mint a méhek kihalása, a civilizáció végét fogja jelenteni. A magasfokú szervezettség addig fogja lehetővé tenni a civilizáció létét, amíg be nem áll egy nagyfokú katasztrófa, ami után az emberiség visszaesik majd a majmok szintjére.